

Ob Novem letu.

V reševanje priobčil *Fran Selski*.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Opomba: Pri tej rešitvi ne zahtevamo, da bi se pri vseh rešilih enako glasila, temveč da razloži pričujočo sliko vsak rešilec po svoje ter to kot rešitev pošlje našemu uredništvu.

Kako lahko ohranite „Zvonček“ čist?

Lahko se zgodi, da mladi bralci tu in tam časih položijo posamezne »Zvončkove« številke na kak tak kraj, kjer dobe zunanje strani madeže od maščobe, tinte, prahu itd., kar jako kazi list, ko je vezan. Da pa se zabrani tako pokvarjanje, naj bi naročniki »Zvončka« vsako posamezno številko takoj, ko jo prejmo, zavili v močan papir ali pa kar v tisti zavitek, v katerem jo dobe s pošte. Tako zavite naj bi ostale posamezne številke tako dolgo, da se nabere ves letnik. Nato se naj ovitki odstranijo od posameznih števil in tiste izroče knjigovezcu, da

jih zveže v lično knjigo. — Ko bo »Zvonček« dobil več naročnikov in bo tako prišel v ugodnejši gmotni položaj, tedaj bo njega upravnništvo samo preskrbelo primerne ovitke posameznim številkam; za sedaj pa naj bi se »Zvončkovi« naročniki in bralci ravnali po zgornjem nasvetu. R.

Iz stare zgodovine.

Egiptčanski kralj Sezostris je premagal v boju tri kralje, ki jih je upregel v svoj zlati voz, da ga peljejo. Med vožnjo se je oziral eden izmed premaganih kraljev vedno

nazaj na voz. Sezostriš ga vpraša, čemu se ozira zmeraj nanj. Premagani kralj mu odgovori: »Ob pogledu na voz premišljam minljivost sreče. Eden del voza gre dol, drugi gor — in obratno. Tako je tudi z nami. Tudi jaz sem bil mogočen, a sedaj sem ponižan. Pa tako se lahko, kralj, pripeti tudi tebi!« Sezostriša so te besede globoko zabele in ni dal — kakor je nameraval — usmrtiti premaganih kraljev, ki so mu bili posledje prijatelji.

Česa ni smeti?

Ni smeti sedeti, kadar moliš, jesti, dokler se nisi umil, govoriti, kar ni res, vtikati se v govor, kadar starejši govoré, v cerkvi se obračati in razgovarjati, dotekniti se tujega blaga, iti z doma, ne da bi vedeli ali privolili starši, rogati se siromaku, igrati se, dokler se nisi vsega naučil, prepirati in prepetati se s svojimi tovariši, razgret in poten piti, kopati se s polnim želodcem, igrati se s puško in z drugimi ostrimi rečmi!

† Jakob Alešovec.

Dne 17. vinotoka 1901. je umrl v deželni bolnišnici v Ljubljani eden izmed nekdanj najbolj znanih slovenskih pisateljev — Jakob Alešovec, ki je bil rojen dne 24. mal. srpana 1842. na Skaručini. Jakob Alešovec je mnogo pisal, in njegovi spisi »Kako sem se jaz likal?«, »Ljubljanske slike«, »Jama nad Dobrušo«, »Ne v Ameriko« i. t. d. so se čisto udomačile med našim ljudstvom. Razen tega je prevedel za oder več iger. Tudi pri političnem časopisu je sodeloval Alešovec, in sicer največ pri »Slovcu« in »Novicah«. Osnoval je tudi svoj časopis, šaljivi list »Brencelj«, ki je bil najboljši, kolikor smo imeli doslej Slovenci podobnih listov. Rajni Alešovec se je goreče bojeval za slovensko narodno misel, je toliko trpel in delal zanjo ter bil v svoji dobi tako zaslužen za naše slovo, da si je sam zagotovil trajen spomin med slovenskim narodom. Na stare dni, ko mu je vid popolnoma opešal, je stopal ubog in potr svojjo težko pot življenja. Bodi mu mir in pokoj!

Srbija.

Srbija ima 2.535.066 prebivalcev. V glavnem mestu Belemgradu stanuje 75.000 ljudi.

Najbogatejši mož na svetu.

Najbogatejši mož na svetu je ameriški posestnik petrolejskih vrelcev, Rockefeller. Ta bogatalec ima toliko imetja, da mu prinaša vsako drugo minuto 2 K obrestí. Od časa, ko vstane, pa dotle, ko se obleče, se mu poveča imetje za 7200 K. Denar mu raste tako, da je od jutra do večera bogatejši za 84.000 K.

Ose so umorile konja.

V Mühlbachu pri Hebu na Češkem sta se peljala neki mlinar in njegov hlapec z dvema konjema na vozu v gozd. Pripeljala sta blizu roja os, ki so napadle oba voznika in konja. Vsi so pobegnili, a enega konja so ose tako opikale, da je obležal in poginil.

Slan dež.

Nedavno je v Severni Ameriki padal dež, ki je imel v sebi toliko raztopljene soli, da je bila obleka onih ljudi, ki jih je zmočil dež, čisto bela, ko se je posušila. Skozi šipe na oknih se ni nič videlo, ker se je na njih sesedla in strdila sol.

Kakšni bodimo?

Bodimo pošténí — čistih rok in čistega srca, da nam je moči vsakemu pogledati naravnost v oči. Bodimo delavni, zakaj delo krepi telo in vedri duha, delo napravlja kruh sladak in tečen in nam dela počitek krepičen in ugoden. Bodimo odkritosrčni in neustrašeni Slovenci, ki ljubimo svojo domovino in spoštujemo svoj materni jezik, bodimo pa tudi ponosni Slovani, krepostni sinovi in hčere velikega slovanskega rodú, kateremu — po besedah našega Prešerna — pripada največ sveta. Imejmo vedno trdno vero v pravičnost in dobroto božjo. Od Stvarnika imamo vse, a mi mu bodimo vdani verniki, hrepeneči k Njemu s čistimi dušami!

Pajčevina.

Kadar se kdo vreže, vseka ali kako drugače rani, in mu rana močno krvavi, ni dobro, ako stavi nanjo prašno pajčevino, kakor imajo mnogi neuki ljudje navado, ker bi se lahko kri zastrupila. Najbolje je, če se vzame košček čiste bombaževine, ki jo je treba namočiti v čisto vročo vodo, jo deti na rano in jo tu privezati.

Ne navadna vas.

Na otoku zapadne Irske se nahaja vas, Carca Cros po imenu. Ta vas šteje 17 hiš. Vse hiše so sestavljene iz razbitih ladij, ki jih je Atlantski ocean vrgel na obrežje. Edina hiša, ki ni napravljena iz razbite ladje, je župnišče, zgrajeno iz drv, ki jih je priplavilo morje iz Amerike.

Kitajske stvari.

Na Kitajskem je dvajsetkrat več oglja nego v Evropi. — Skoro vsak Kitajec zna brati, a 90% Kitajk ni bilo v šoli. — Zdravniku, ki obiše bolnika, je treba plačati 80 vinarjev ali največ eno krono. — Kitajci so izumili kompas, ki jim služi že

preko petnajst stoletij. — V prvih razredih dobi učitelj za vsakega učenca po 6 vinarjev na dan. — Na grobove svojih rajnkih stavljajo Kitajci dvakrat na leto jed in pijačo. — Največji kitajski književni deli sta besednjak, ki ima 5020 zvezkov, in enciklopedija knjiga za vseobče znanje, ki šteje 22.937 zvezkov.

Največja glava.

James Ment, ki živi v Novem Jorku, ima glavo, ki meri 1299 milimetrov v obsegu. Ta mož ima gotovo največjo glavo na svetu.

Japonci

so šuden narod. Pri njih se začne knjiga tam, kjer se pri nas neha, a neha se tam, kjer je pri nas naslovni list. Njihovi konji stoje v hlevih tako, da gledajo v vrata. Vse šiviljske in kuhinjske posle opravljajo moški, a ne ženske, kakor je pri nas hvalevredna navada.

Lastovičin let.

Izračunali so, da preleti lastovica v sekundi 58 metrov. Da se presele lastovice od nas v Afriko, potrebujejo samo 1 dan.

Posestvo ruskega carja.

Posestvo ruskega carja meri 51.000.000 hektarov. Tako velika je po priliki vsa Francoska.

Naše vojaštvo.

V avstrijski-ogrski vojski je 430.000 Slovanov, 227.000 Nemcev, 120.000 Madjarov, 480.000 Rumunov in 14.000 Italijanov. Iz

med Slovanov je 175.000 Čehov, 76.000 Poljakov, 75.000 Hrvatov, 75.000 Malorusov in 28.000 Slovencev.

Za kratek čas.

Berač: »Prosim, usmilite se me! Nimam ničesar jesti, nimam kje spati.«

Anka: »Zakaj pa ne greste v gostilnico?«

✦

Učitelj: »Glejte, otroci, to je žepna ura! Povej mi, zakaj ima na zgornji strani šipo?«

Učenec: »Da nam kazalci ne raztrgajo žepa.«

✦

Mati: »Kje je oni košček kolača, ki je bil tu na stolu?«

Sinko: »Dal sem ga lačnemu dečku.«

Mati: »Pa kdo je bil ta deček?«

Sinko: »Ta deček sem bil — jaz.«

✦

Jan ko kliče tovariša Mirka izza plota: »Pridi semkaj k meni, Mirko, da vidiš, kako lepo igračo imam!«

Mirko: »Ne smem. Mati so mi zabranili, hoditi k tebi, ker si hudoben in vedno umazan. Pridi rajši ti k meni, jaz sem dober in vedno čist.«

✦

Oče: »No, ali si zvedel, čigav je nož?«

Sin: »Nisem zvedel, ali vendar vem, čigav je.«

Oče: »Torej čigav je?«

Sin: »Sosedovega Francete.«

Oče: »Zakaj ga pa ne vprašaš, če je v resnici njegov?«

Sin: »Zato, ker bi mi gotovo dejal, da je njegov.«

✦ ✦ Listnica. ✦ ✦

M. P. v K.: Hvala lepa! Danes ni bilo mogoče, pa prihodnjič. Prosimo, pošljite še kaj. Klanjamo se! — **A. K. S. v R.:** Take stvari nam prav dobro služijo, ker nam je težko za drobiž. Prosimo, nadaljujte! Pošljite nam še kaj drugega kratkega! — **Angelar:** Hvala! Pride nam v vrsto. Spomnite se nas večkrat! — **Jos. Br.:** Porabili smo že vse. Ali bi nam ne poslali kaj sličnega kakor je v I. zvez. »Ml. knjiž.«? Pozdrav!

Gospod **Ivan Bonač**, knjigovezec v Ljubljani, je izdelal za »Zvonček« lepe platnice v črno-rjavi, ognjenordeči, azurni in temnozeleni barvi. Platnice stanejo samo 80 h. Svojim naročnikom jih toplo priporočamo.

To številko smo poslali na ogled vsem šolam in mnogim rodoljubom, ki niso bili še doslej naročeni na naš list. Kdor se neče naročiti nanj, naj nam list zanesljivo vrne. Drugo številko dobe samo naročniki.

Tretje leto.

„Zvonček“ stopa z današnjo številko v svoje tretje leto in želi ob tej priliki vsem svojim naročnikom in bralcem obilo sreče!

„Zvonček“ bo tudi v tretjem letu izvrševal svojo nalogo tako, kakor jo je izkušal izvrševati v prvih dveh letih. Ker je list za slovensko mladino, si bo prizadeval tudi v bodoče, da čim bolj zadovolji svoje mlade čitatelje in čitateljce, da jim bo mesec za mesecem prinašal samo takega beriva, ki jih bo razveseljevalo, bodrilo in učilo.

„Zvonček“ dobro ve, kako je s slovensko mladino! Po ves ljubi dan ti mora sedeti v šoli, kjer si nabira vede, kjer se uči lepega vedenja in zglednega življenja, da ji bo mogoče pozneje, ko stopi osamosvojena na lastne noge in si začne s lastno roko služiti vsakdanjega kruha, izvrševati težko nalogo življenja. Tisti »Zvončkovi« prijatelji, ki so jim starši ubožnejši, morajo prijeti tudi za kakšno delo, ko pridejo iz šole domov, da ne zastane gospodarstvo, temveč da gre vse svojim potem naprej in naprej. Treba je nacepiti drov, nalupiti krompirja, položiti kravam v hlevu, guati na pašo ali napojišče, pospraviti dorišče, stopiti k sosedu-prodajalcu po olja in kisa, a vrhutega še izdelati domače naloge in se naučiti to in ono, da nima človek nobenih sitnosti v šoli. Verjemite, da je dosti dela za mlade roke!

„Zvonček“ tudi ve, da je tistim, ki so jim starši imovitejši, mnogo ugodnejše doma. Skrbeti jim je samo, da denejo vse, kar je treba za šolo, v red, poleg so pa slobodni. Po kotih jim leže igrače, ki jih kličejo: »Pridite, da se poigramo!«. Na polici leže lepe knjige in knjižice, ki jih zovejo: »Pridite, da se pozabavamo!«. — Da, prvim in drugim je lepa knjiga v veselje: prvim v razvedrilo, drugim v zabavo, a obem v korist.

„Zvonček“ se je oglasil zato, da ključ vse slovensko mladino k sebi: »Pridite, da se razvedrimo, poigramo, pozabavamo in tudi kaj pametnega in koristnega pogovorimo! Komur je treba razvedrila — razvedri se; komur je treba igre — igraj se; komur zabave — zabavaj se; komur uka — uči se!«

„Zvonček“ pa tudi ve, da ga ni menda mladega človeka, ki bi mu vsega tega ne bilo treba: danes je bolj dovzetel za to, jutri za ono, danes mu je do resnosti, jutri do veselja — in tako naprej. Zato pa hoče biti »Zvonček« vsem skupaj enako pravičen, zato bo tudi v bodoče pridobeval spise, ki se bodo prilegali njegovim bralcem, bodisi da so tako ali tako razpoloženi.

„Zvonček“ se je že založil s raznovrstnimi spisi in podobami, ki jih meni priobčiti v prihodnjem letniku. Da mu bo pa vsebina raznovrstnejša in zanimivejša, bogatejša in popolnejša, zato se obrača zopet danes do slovenskih pesnikov, pisateljev, slikarjev in glasbenikov s prošnjo, naj ga nikar ne pozabijo, temveč naj ga vztrajno zalagajo s lepimi svojimi izdelki. »Zvonček« jim bo zato vedno hvaležen, a še bolj jim bo hvaležna slovenska mladina!

„Zvonček“ pa se obrača s prošnjo tudi do vas, slovenski starši, slovenske šole, slovenski rodoljubi, da si ga vsi brez izjeme nuročite in ga širite med slovensko mladino! Ko bi se število njegovih naročnikov podvojilo, to bi vam bil »Zvonček« bogat in lep, vedno v praznični obleki! Čujte vendar njegovo prošnjo!

„Zvonček“ stoji vse leto samo 5 K; to je tako malo, da lahko vsak vztrpi te novice! Naročnino in reklamacije prejema g. Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta šte. 7. — Vse uredniške stvari pa je pošiljati na naslov: Engelbert Gangl, Dunaj (Wien), VIII., Josefstädterstrasse No. 14, II., II. 49.

Uredništvo in upravnništvo.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četrta leta 1 K 25 h. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: Engelbert Gangl, Dunaj (Wien), VIII., Josefstädterstrasse Nr. 14, II., II. 49.

Last in založba »Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev«. — Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.